

Дело C-185/23

**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от  
Процедурния правилник на Съда**

**Дата на постъпване в Съда:**

22 март 2023 г.

**Запитваща юрисдикция:**

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Словакия)

**Дата на акта за преюдициално запитване:**

28 февруари 2023 г.

**Жалбоподател:**

BONUL s.r.o.

**Отвeтник:**

Výbor Národnej rady Slovenskej republiky na preskúmavanie  
rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu

---

## Предмет на главното производство

Съдебен контрол на решение на комисия на националния съвет, с което се потвърждава решение на органа за национална сигурност за отнемане на разрешението на жалбоподателя за достъп до класифицирана информация

## Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Тълкуване на правото на Съюза, член 267 ДФЕС

## Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 51, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че държава членка прилага правото на Съюза, когато съдът на тази държава членка проверява законосъобразността на решение на специална комисия на нейния съвет, която като втора инстанция е потвърдила административно решение на орган за национална сигурност, с което по отношение на юридическо лице се отменя (отнема)

— на първо място, удостоверението за индустриална сигурност, което дава право на достъп до класифицирана информация в съответствие с националното законодателство,

и едновременно с това и единствено в резултат на отнемането на това удостоверение също така и

— удостоверението за сигурност на структура, което е издадено на това юридическо лице за целите на достъпа до информация с ниво на класификация за сигурност „SECRET UE/EU SECRET“ по смисъла на член 11 от Решение на Съвета от 23 септември 2013 година относно правилата за сигурност за защита на класифицирана информация на ЕС (2013/488/ЕС) и приложение V към него, изменено?

## 2. При утвърдителен отговор на първия въпрос

трябва ли член 47, първа и втора алинея от Хартата да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба и практика, съгласно които

а) в решението на органа за национална сигурност за отмяна (отнемане) на посочените удостоверения не се посочва класифицираната информация, въз основа на която органът е приел, че са налице условията за тяхната отмяна (отнемане), а се посочва само съответният

документ от преписката на органа, който съдържа тази класифицирана информация,

- б) заинтересованото юридическо лице няма достъп до преписката на органа за национална сигурност и до отделните документи, съдържащи класифицирана информация, въз основа на които този орган е стигнал до извода, че отмяната (отнемането) на посочените удостоверения е обоснована,
- в) достъп до тази преписка и документи може да получи адвокатът на съответното юридическо лице, но само след съгласие на ръководителя на органа за национална сигурност или евентуално след съгласие на друг орган, който е представил документите на органа за национална сигурност, но дори след получаване на такъв достъп той е длъжен да спазва поверителност по отношение на съдържанието на преписката и документите,
- г) достъп до тази преписка и документи в пълен обхват обаче има съдът, който преценява законосъобразността на решението, описано в първия въпрос?

### 3. При утвърдителен отговор на втория въпрос:

Трябва ли член 47, първа и втора алинея от Хартата да се **тълкува** в смисъл, че пряко **позволява (евентуално указва) на съда**, който преценява законосъобразността на описаното в първия въпрос решение, да не прилага описаните във втория въпрос правни норми и практика и да предостави на засегнатото юридическо лице или на неговия адвокат достъп до преписката на органа за национална сигурност, евентуално до документи, съдържащи класифицирана информация, ако този съд счита това за необходимо, за да гарантира правото на ефективни правни средства за защита и на състезателно производство?

### 4. При утвърдителен отговор на третия въпрос:

Трябва ли член 51, параграфи 1 и 2 от Хартата да се **тълкува** в смисъл, че правомощието на съда да предостави достъп до преписката или до документите, в зависимост от случая, за целите на третия въпрос, се отнася:

- само до тези части от преписката или документите, които съдържат информация, която е от значение за оценката на индустриалната сигурност по смисъла на член 11 и приложение V към Решение 2013/488/ЕС на Съвета,

или

- също и до онези части от преписката или документите, които съдържат информация, която е от значение изключително за целите на

извършването на оценка на индустриалната сигурност съгласно националното право, т.е. извън основанията, предвидени в Решение 2013/488/ЕС на Съвета?

### **Разпоредби от правото на Съюза, на които се прави позоваване**

Член 240, параграф 3, членове 267—276, член 288, параграф 4, член 291, параграф 1 и член 346, буква а) ДФЕС

Членове 47, 51 и 52 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“)

Съображение 3, членове 1 и 11, член 15, параграф 3, член 16, параграф 3 и приложение V към Решение на Съвета от 23 септември 2013 г. относно правилата за сигурност за защита на класифицирана информация на ЕС (2013/488/ЕС) (ОВ L 274, 2013 г., стр. 1)

### **Разпоредби от националното право, на които се прави позоваване**

*Zákon č. Zákon č. 215/2004 Z. z. o ochrany utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Закон № 215/2004 за защита на класифицираната информация и за изменение и допълнение на някои закони) изменен (наричан по-нататък „Закон № 215/2004“)*

Съгласно член 2, буква а) **„класифицирана информация“** е информация или материал, обозначен от създателя на класифицираната информация, който в интерес на Словашката република трябва да бъде защитен срещу разкриване, злоупотреба, повреждане, неразрешено възпроизвеждане, унищожаване, загуба или кражба.

Съгласно член 2, буква е) **„създател на класифицирана информация“** е юридическо или физическо лице, което е оправомощено да реши, че информацията или материалът представляват класифицирана информация.

Съгласно член 2, буква f) **„оправомощено лице“** означава юридическо или физическо лице, на което е разрешено да направи справка с класифицирана информация или е оправомощено за справка с класифицирана информация по силата на закона.

Съгласно член 10, параграф 1, буква h) **за получаването на право за справка с класифицирана информация е необходимо валидно удостоверение**, издадено от Národný bezpečnostný úrad Slovenskej republiky (Служба за национална сигурност на Словашката република, наричана по-нататък „СНС“).

Съгласно член 26, параграф 2 СНС, въз основа на резултатите от проведената от нея процедура за проучване за надеждност, издава решение,

че съответното лице не отговаря на условията за придобиване на правото по член 10, параграф 1. Съгласно член 26, параграф 3, в това решение трябва да се посочи разпоредбата, въз основа на която СНС решава, че съответното лице не може да направи справка с класифицирана информация, обстоятелствата, на които се основава решението, съображенията, от които се е ръководила службата при оценката на доказателствата, и указание за възможността за обжалване.

Съгласно член 6, параграф 8 **индустриална сигурност** означава съвкупност от мерки, предприети от юридическо или физическо лице за защита на класифицирана информация, която му е била предадена или е била създадена от него. Съгласно член 8, параграф 1 **задължението за осигуряване на защита на класифицираната информация в случай на юридическо лице е на неговия орган съгласно устава** (наричан по-нататък „управител“).

Съгласно член 34, параграф 1, буква f) оправомощено лице със специален статут в кръга на функциите си е съдията.

Съгласно член 35, параграф 3 адвокатът е друго оправомощено лице, което в производство пред държавен орган, след съгласие на ръководителя на органа, компетентен по отношение на въпросната класифицирана информация, прави еднократно справка с класифицирана информация в степента, необходима за производството, след като подпише декларация за поверителност. Съгласно член 35, параграф 4 държавният орган, който провежда производството, незабавно уведомява писмено СНС и създателя на класифицираната информация за личността на адвоката и за степента, в която той е запознат с класифицирана информация с ниво на класификация за сигурност *Prísne tajné* (строго секретно), *Tajné* (секретно) или *Dôverné* (поверително).

Съгласно член 38, буква а) адвокатът, в качеството си на оправомощено лице, е длъжен да пази поверителността на информацията и материалите, съдържащи класифицирана информация.

Съгласно член 43, ако може с основание да се предполага, че държавен орган ще поиска от стопански субект да изготви класифицирана информация или да му предостави класифицирана информация, стопанският субект е длъжен да подаде заявление до СНС за издаване на **удостоверение за индустриална сигурност**. Съгласно член 45, параграф 1 в процедурата по проучване за надеждност, СНС определя дали стопанският субект отговаря на условията за индустриална сигурност, по-специално дали стопанският субект е **надежден по отношение на сигурността**<sup>1</sup> по смисъла на член 46, буква с).

<sup>1</sup> Стопански субект, за когото е установено, че съществува риск за сигурността, не се счита за надежден стопански субект в съответствие с член 49, параграф 1. Съгласно член 49,

Съгласно член 50, параграфи 1 и 3, ако проучването за надеждност покаже, че стопанският субект отговаря на условията, посочени в член 46, СНС му издава **удостоверение за индустриална сигурност** за максимален срок от пет години. Съгласно член 50, параграф 4 стопанският субект има право да се запознае с класифицирана информация до нивото на класификация за сигурност, за което му е издадено удостоверението.

В съответствие с член 50, параграф 5, ако СНС установи по-специално, че **стопанският субект вече не е надежден по отношение на сигурността** по смисъла на член 46, буква с) или грубо или многократно е нарушил задълженията си за защита на класифицирана информация, службата прекратява валидността на **удостоверението за индустриална сигурност**. Съгласно член 52, параграф 1, буква с) удостоверението за индустриална сигурност престава да бъде валидно от момента, в който СНС направи уведомление съгласно член 50, параграф 5.

В съответствие с член 60, параграф 7 СНС провежда процедура по проучване за надеждност на физическо лице, което трябва да направи справка с класифицирана информация във връзка с изпълнението на задачи по международно споразумение, с което е обвързана Словашката република, и му издава **разрешение за достъп на персонала**.

Съгласно член 30, параграф 1 лицата, до които са адресирани посочените решения на СНС, могат да подадат писмена **жалба** срещу тези решения в срок от 15 дни от датата на съобщаване на решението. Жалбата има суспензивно действие и в съответствие с член 30, параграф 2 СНС може сам да уважи жалбата.

*Ústavný zákon č. — Ústavný zákon č. 254/2006 Z. z. o zriadení a činnosti výboru Národnej rady Slovenskej republiky na preskúvanie rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu (Конституционен закон № 254/2006 Z. z. относно създаването и функционирането на комисия на Националния съвет на Словашката република за контрол на решенията на Службата за национална сигурност), изменен (наричан по-нататък „Конституционен закон № 254/2006“)*

параграф 2 за риск за сигурността се счита: а) действие срещу интересите на Словашката република в областта на държавната отбрана, държавната сигурност, международните отношения, икономическите интереси на държавата, функционирането на държавен орган или действие срещу интересите, които Словашката република се е задължила да защитава; б) чуждестранни, търговски или имуществени връзки, които биха могли да навредят на интересите на Словашката република в областта на външната политика или сигурността; в) наличие на икономически, имуществени или финансови връзки с лица от средите на организираната престъпност; г) корупционно поведение на стопанския субект; д) нестабилност на лица на ръководна длъжност или в органите на стопанския субект; или е) прекратяване на валидността на удостоверението на управителя на стопанския субект.

Съгласно членове 2 и 3 **комисия** на Националния съвет на Словашката република (наричана по-нататък „комисията“), състояща се от 11 депутати, упражнява контрол върху решенията на СНС, издадени съгласно Закон № 215/2004. Съгласно член 4, параграф 2, ако жалбата е основателна, комисията отменя обжалваното решение и връща делото на СНС за постановяване на ново решение; в противен случай отхвърля жалбата. Решението на комисията съдържа диспозитив, мотиви и указание относно способите за обжалване.

Съгласно член 5 решението на комисията подлежи на съдебен контрол от Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Върховен административен съд на Словашката република).

*Zákon č. 162/2015 Z. z., Správny súdny poriadok (Закон № 162/2015 — Административнопроцесуален кодекс)* изменен (наричан по-нататък „Административнопроцесуалният кодекс“)

Съгласно член 81, параграфи 1 и 3 участниците в производството и техните представители имат право да се запознават със съдебните дела, които съдържат класифицирана информация, и с приложенията към тях, както и да правят извлечения и копия само в съответствие с разпоредбите относно защитата на класифицираната информация.

Съгласно член 82, параграфи 1 и 2, когато органът на публичната администрация представя административна преписка, той винаги посочва частите от преписката, които съдържат класифицирана информация. Председателят на състава изключва тези части от преписката, предоставена за запознаване. Не е възможно обаче да се изключат от преписката за запознаване онези части от нея, по които административният съд събира доказателства, както и частите, с които страната в производството е имала право да се запознае в рамките на производството пред административния орган.

Съгласно член 119 административният съд може да събира необходимите доказателства за проверка на законосъобразността на оспорваното решение.

Съгласно член 120, буква а) административният съд не е обвързан от установените от административния орган факти и може сам да събира доказателства, ако прецени, че това е необходимо за решаването на спора.

*Vyhláška Národný bezpečnostný úrad č. Vyhláška Národný bezpečnostný úrad č. 134/2016 Z. z. o personálnej bezpečnosti (Наредба № 134/2016 на Службата за национална сигурност относно персоналната сигурност, наричана по-нататък „Наредба № 134/2016“)*

Съгласно член 5, параграф 1, букви d) и g) във връзка с параграф 6 **разрешението за достъп на персонала** на физическо лице и **удостоверението за сигурност на структура** на стопански субект обхващат

най-високото ниво на класификация на класифицирана информация на Европейския съюз, до която притежателят може да има достъп, с посочване на съответните разпоредби от правото право на Съюза, съгласно които е разрешен достъпът на физическото лице до класифицирана информация, както и началната дата и датата на изтичане на валидността на разрешението или удостоверение.

Съгласно член 5, параграф 4, буква а) във връзка с параграф 6 посочените по-горе разрешение и удостоверение се издават по принцип за **максималния срок на валидност**.

### Кратко представяне на фактите и производството

- 1 Жалбоподателят е словашко дружество с ограничена отговорност, на което на 6 септември 2018 г. СНС издава **удостоверение за индустриална сигурност** за запознаване с информация с ниво на класификация за сигурност „Prísne tajné“ (строго секретно), предаване на информация с ниво на класификация за сигурност „Tajné“ (секретно) — на физически носител и в електронен формат, и създаване на информация с ниво на класификация за сигурност „Tajné“ (секретно). На 15 ноември 2018 г. СНС издава на жалбоподателя удостоверение за сигурност на структура за ниво на класификация SECRET UE/EU SECRET.
- 2 Впоследствие СНС получава различна явна информация относно факта, че i) жалбоподателят или членове на неговото ръководство са проверявани за различни престъпления, ii) жалбоподателят е сключил договори с лица, заподозрени в престъпна дейност, и им е изплатил необичайни парични суми, и iii) жалбоподателят е заподозрян във връзки с друго предприятие, заедно с което е участвал в тръжни процедури за възлагане на обществени поръчки, без да разкрие, че са под общ контрол. СНС получава допълнителна информация в резултат на свои собствени действия или от други държавни органи. Тази информация се съдържа в документи, които СНС или други държавни органи, като техни създатели, са отбелязали като доказателства — класифицирани документи. СНС дава възможност на жалбоподателя да изрази становище по част от информацията, но не и по отделните доказателства от класифицирани документи, нито по съдържащата се в тях информация. Жалбоподателят е представил обяснения само по отношение на информацията, предоставена му от СНС.
- 3 На 25 август 2020 г. СНС издава решение, в което твърди, че жалбоподателят не може да бъде считан за надежден субект по отношение на сигурността, тъй като е установено, че при него има риск за сигурността, а именно: i) търговска връзка, която може да навреди на интересите на Словашката република в областта на сигурността<sup>2</sup>, и действие срещу

<sup>2</sup> В съответствие с член 49, параграф 1 и параграф 2, буква b) от Закон № 215/2004.

интересите на Словашката република по отношение на икономическите интереси на държавата<sup>3</sup>. Въз основа на това СНС отнема удостоверението за индустриална сигурност от 6 септември 2018 г. и вследствие на това<sup>4</sup> и удостоверението от 15 ноември 2018 г.

- 4 В мотивите на решението си СНС посочва явна и друга информация, която описва като „информация, посочена на определени страници, в определени параграфи или в определени приложения към доказателствата от класифициран документи с определен номер от определена дата“, без да дава повече подробности.
- 5 Жалбоподателят обжалва пред комисията решението на СНС, като твърди, че не е имал възможност да се запознае с преписката на СНС и със съдържанието на доказателствата от класифицирани документи. Жалбоподателят оспорва и фактическите констатации, и правните оценки, направени от СНС въз основа на явна информация. Комисията отхвърля тази жалба с решение от 4 ноември 2020 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“).
- 6 Жалбоподателят подава административна жалба срещу това решение на комисията, която е висяща пред Najvyšší správny súd (Върховен административен съд). СНС предоставя на този съд пълната преписка, включително доказателствата от класифицирани документи.
- 7 С решение от 4 октомври 2022 г. председателят на състава на националния съд изключва класифицираните части от преписката като възможност за запознаване с тях на основание член 82, параграф 1 от Административнопроцесуалния кодекс. На същия ден адвокатът на жалбоподателя подава искане да бъде запознат с преписката. На 5 октомври 2022 г. председателят на състава отхвърля неговото искане на основание член 82, параграф 1 от Административнопроцесуалния кодекс, но в същото време иска от СНС да даде такова съгласие.
- 8 С писмо от 25 ноември 2022 г. СНС информира националния съд, че дава съгласие само по отношение на две доказателства от класифицирани документи, но не и за останалите доказателства. СНС обосновава това с факта, че доказателствата от класифицирани документи съдържат информация, чието разкриване би могло да доведе до разкриване на източници на информация и да застраши ефективността на действията на СНС и на други държавни органи по отношение на жалбоподателя. С писмо от 16 януари 2023 г. адвокатът на жалбоподателя отново иска от националния съд да разреши достъпа до класифицираните документални доказателства, като се позовава на член 47 от Хартата на основните права на

<sup>3</sup> В съответствие с член 49, параграф 1 и параграф 2, буква а) от Закон № 215/2004.

<sup>4</sup> В съответствие с член 50, параграф 5 от Закон № 215/2004.

Европейския съюз, тълкуван в съответствие с решение на Съда от 22 септември 2022 г., GM (C-159/21, ECLI:EU:C:2022:708).

### Основни доводи на страните в главното производство

- 9 Жалбоподателят изтъква преди всичко, че не е могъл да се запознае с преписката на СНС и със съдържанието на доказателствата от класифицирани документи. Адвокатът на жалбоподателя е могъл да поиска одобрение за предоставянето им едва след като решението на СНС е било връчено. Въпреки това директорът на СНС не е уважил искането за достъп до документите, като е представил обосновка, която жалбоподателят счита за много обща. Жалбоподателят оспорва също така фактическите и правните изводи, направени от СНС въз основа на явната информация. В жалбата по административен ред жалбоподателят изтъква, че процесуалните му права да се запознае със съдържанието на преписката не могат да бъдат подлагани на абсолютно ограничение само с обща обосновка, че става въпрос за класифицирана информация. Според жалбоподателя за гарантиране на правото на защита не е достатъчно съдът да може да се запознае с класифицираната информация. Що се отнася до съществото на спора, жалбоподателят оспорва, че в неговия случай има риск за сигурността, с който се обосновава отнемането на удостоверенията за индустриална сигурност и за сигурност на структура.
- 10 Жалбоподателят изрично се позовава на Хартата и твърди, че правото му на ефективни правни средства за защита и на справедлив процес по член 47 от Хартата е било нарушено, въпреки че от преюдициалното запитване не изглежда той да е заявил изрично, че съответните национални разпоредби трябва да се приемат като прилагане на правото на Съюза.
- 11 Ответникът не е съгласен с твърденията на жалбоподателя. Подчертава, че е възможно да се упражни съдебен контрол по отношение на обжалваното решение и че съдът ще се запознае с всички документи, включително с доказателствата от класифицирани документи.

### Обобщение на мотивите за запитването

#### *По първия въпрос*

- 12 Запитващата юрисдикция е единственият съдебен орган, компетентен да осъществи контрол върху обжалваното решение; нейното решение е окончателно. Запитващата юрисдикция счита, че отговорите на Съда на преюдициалните въпроси са необходими за решаването на спора. Запитващата юрисдикция има съмнения дали разглежданата в настоящото дело национална правна уредба трябва да се счита за прилагане на правото на Съюза и дали вследствие на това в настоящия случай Хартата е

приложима. Запитващата юрисдикция отбелязва, че самият жалбоподател не посочва защо това трябва да е така.

- 13 Запитващата юрисдикция анализира практиката на Съда във връзка с изрази „прилага правото на Съюза“, като се позовава на точка 34 от решение от 19 април 2018 г., *Conorzio Italian Management e Catania Multiservizi* (C-152/17, ECLI:EU:C:2018:264), точки 40 и 41 от определение от 24 септември 2019 г., Специализирана прокуратура (Презумпция за невинност) (C-467/19 PPU, ECLI:EU:C:2019:776), точка 25 от решение от 6 март 2014 г., *Siragusa* (C-206/13, ECLI:EU:C:2014:126) и точка 28 от решение от 26 февруари 2013 г., *Åkerberg Fransson* (C-617/10, ECLI:EU:C:2013:105).
- 14 Запитващата юрисдикция отбелязва, че правно основание както на оспорваното решение на СНС, така и на обжалваното решение на комисията, съставляват изключително национални правни разпоредби. Въпреки това от Наредба № 134/2016 е видно, че удостоверението за сигурност на структура съдържа указание за най-високото ниво на класификация на класифицирана информация на Европейския съюз, до която притежателят може да има достъп. Националното законодателство обаче не урежда по-подробно процедури за класифицирана информация на Европейския съюз или подробности относно достъпа до такава информация.
- 15 Запитващата юрисдикция отбелязва, че с член 1, параграф 1 от Решение 2013/488 се определят основните принципи и минималните стандарти за сигурност с оглед защитата на КИЕС [класифицирана информация на ЕС]. В съответствие със съображение 3 и член 1, параграф 2 от посоченото решение тези принципи и стандарти се спазват от държавите членки в съответствие с тяхното национално право. Съгласно член 15, параграф 3, букви в) и г) от Решение 2013/488 държавите членки, в съответствие с националното си право, предприемат всички необходими мерки, за да гарантират, че при работа с КИЕС или при съхранението ѝ настоящото решение се спазва от други лица в държавите членки, които по силата на изпълняваните от тях функции имат надлежно разрешение за достъп до КИЕС, както и от изпълнители, наети от държавите членки. Член 16, параграф 3, буква а), подточка iii) от това решение изисква от държавите членки да определят НОС [национален орган по сигурността], който да гарантира, че всички лица, които са наети от изпълнител, са съответно проучени за надеждност или надлежно оправомощени. Член 11, параграф 5 от Решение 2013/488 изрично задължава националния орган по сигурността на държава членка да гарантира, че изпълнителите и подизпълнителите, регистрирани в съответната държава членка, които участват в класифицирани договори за изпълнение и подизпълнение, изискващи достъп до информация с ниво на класификация за сигурност CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL или SECRET UE/EU SECRET, разполагат с удостоверение за сигурност на структура (УСС).

Подробностите за това удостоверение са регламентирани в приложение V към Решението (вж. член 11, параграф 7).

- 16 От това запитващата юрисдикция стига до извода, че Решение 2013/488 цели да наложи на държавите членки конкретни задължения във връзка с проучването на изпълнителите. Тъй като съгласно член 288, параграф 4 ДФЕС това решение е задължително в своята цялост за всички държави членки, националните органи са длъжни да се съобразяват с произтичащите от него задължения при издаването и отнемането на удостоверенията за сигурност на структура. Според запитващата юрисдикция в това отношение не е от значение, че Решение 2013/488 препраща към съответните национални разпоредби, които СНС следва да съблюдава. Запитващата юрисдикция счита, че това е последица от избора на форма на правния акт (решение) и от обстоятелството, че то е обвързващо за държавите членки, а не за частните субекти. Държавите членки приемат всички мерки и процедури, предвидени в националното право, за изпълнение на акта в съответствие с член 291, параграф 1 ДФЕС.
- 17 Запитващата юрисдикция отбелязва, че словашкото национално право не предвижда конкретни процедури за издаване на удостоверение за сигурност на структура по смисъла на Решение 2013/488. Националното проучване за надеждност се провежда с цел издаване на удостоверение за индустриална сигурност в съответствие с националното законодателство. Въз основа на това разрешение на стопански субект се издава удостоверение за сигурност на структура за съответното ниво на класификация на Европейския съюз, чиято валидност зависи от валидността на удостоверението за индустриална сигурност съгласно националното право. Като се основава обаче на решение на Съда от 26 февруари 2013 г., Åkerberg Fransson (C-617/10, ECLI:EU:C:2013:105), запитващата юрисдикция приема, че обстоятелството, че националното законодателство не е прието специално за изпълнение на конкретен правен акт на Съюза, не означава, че неговото прилагане не може да представлява изпълнение на правото на Съюза.
- 18 Запитващата юрисдикция счита, че упражняването от нея на съдебен контрол върху обжалваното решение може да представлява положение, при което държава членка прилага правото на Съюза и към което се прилага Хартата съгласно член 51, параграф 1 от нея.
- 19 Запитващата юрисдикция си задава въпроса за правното основание на Решение 2013/488, което според нея е принципно неясно; член 240, параграф 3 ДФЕС, на който се позовава в този контекст, се отнася само до начина, по който Съветът приема законодателни актове по процедурни въпроси и процедурни правила. Според запитващата юрисдикция правното основание за това решение не следва да бъде глава 4 или 5 от дял V на част трета ДФЕС (съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси и полицейско сътрудничество), което в настоящия случай води до ограничаване на компетентността на Съда по смисъла на член 276 ДФЕС.

Освен това запитващата юрисдикция не счита, че става въпрос за хипотеза, в която държава членка не е обвързана от разпоредбите на Хартата съгласно член 346, буква а) ДФЕС. Според запитващата юрисдикция в настоящия случай самото естество или съдържание на Решение 2013/488 не ограничава допустимостта на прилагането на Договорите или на Хартата, а следователно и компетентността на Съда за тълкуване.

*По втория въпрос*

- 20 От съответното национално законодателство следва, че СНС и комисията трябва да посочват в решенията си фактите, на които основават решенията си, както и тяхната оценка. На практика в решенията не се посочва конкретна класифицирана информация. В тях се съдържа само препратка към обозначението на съответното документално доказателство, в което се съдържа класифицираната информация. Националната съдебна практика на Najvyšší súd (Върховен съд, Словакия) и на Ústavný súd (Конституционен съд, Словакия) позволява това. Документалните доказателства, съдържащи класифицирана информация, не са достъпни за лицето, което се проучва за надеждност. При подаване на административна жалба с цел упражняване на контрол върху решение за отмяна (отнемане) на разрешение за достъп или удостоверение за сигурност на структура, съдиите от Najvyšší správny súd (Върховен административен съд) имат неограничено право да се запознаят цялата класифицирана информация в преписката по делото. Адвокатът на лицето, което се проучва за надеждност, може да се запознае с класифицирана информация само след съгласие на ръководителя на органа, който е определил въпросната класифицирана информация и я е предал на СНС. Съгласно националната съдебна практика решението за предоставяне на достъп до класифицирана информация на адвокат не подлежи отделно на съдебен контрол. Във всички случаи адвокатът трябва да пази поверителността на класифицираната информация, поради което не може да запознае с нея дори своя клиент.
- 21 Съгласно практиката на Съда правото на справедлив съдебен процес предполага не само да се знаят мотивите на административното решение, но и да се получи достъп до всяка информация от преписката, на която се е позовал административният орган. Страните в производството трябва да имат право да се запознаят с всяко доказателство или становище, представено на съда, за да повлияят на решението му или да отговорят на доказателствата, на които се позовава. Съгласно практиката на Съда правото на достъп до преписката все пак може да бъде претеглено спрямо интересите, свързани с националната сигурност, но такова претегляне не може да доведе до пълно лишаване от ефективност на правото на защита, като лиши засегнатото лице или неговия съветник дори от същественото съдържание на мотивите, на които се основава въпросното решение. Не е достатъчно, че заинтересованото лице или неговият съветник могат да получат достъп до тази информация само след като са били оправомощени за това, без да могат да се запознаят дори със същественото съдържание на

мотивите, на които се основават тези решения, и в никакъв случай не могат да използват за целите на административното или съдебното производство информацията, до която им е бил предоставен достъп<sup>5</sup>. В същото време правата на засегнатото лице няма как да се заместят с това, че на съда е гарантиран достъп до материалите по делото<sup>6</sup>.

- 22 Запитващата юрисдикция счита, че с оглед на изложеното по-горе отговорът на втория въпрос би могъл да бъде ясен (*acte éclairé*), но за разлика от настоящото дело, дело C-159/21 се отнася до тълкуването не само на член 47 от Хартата, но и на член 23, параграф 1, втора алинея от Директива 2013/32<sup>7</sup>, който изрично предвижда специално право на достъп на заинтересованото лице до информация или източници, чието разкриване би представлявало заплаха за националната сигурност.
- 23 Запитващата юрисдикция иска да установи дали уредбата, съдържаща се в член 11 от Решение 2013/488 и в приложение V към това решение, предоставя на жалбоподателя право, гарантирано от правото на Съюза, чиято защита той може да поиска по член 47, параграф 1 от Хартата, т.е. дали от Решение 2013/488 той може да изведе правото да не му бъде отнето удостоверението за сигурност на структура или правото да поиска от СНС да спази определени минимални процесуални стандарти при отнемането на това удостоверение. Запитващата юрисдикция е склонна да приеме, че Решение 2013/488 не предоставя пряко права на жалбоподателя, но има съмнения, тъй като от член 11, параграфи 2 и 3 от това решение стига до извода, че при сключване на класифицирани договори от генералния секретариат на Съвета (вж. приложение А) провеждането на процедура за проучване за надеждност в съответствие с член 11, параграфи 4 и 5 от Решението е условие за участие на изпълнителя в дадена тръжна процедура за сключване на такъв договор. Така отмяната (отнемането) на удостоверението за сигурност на структура по същество засяга възможността на заявителя да кандидатства за такъв класифициран договор. От това би могло да следва, че Решение 2013/488 предоставя определени права на изпълнителите.
- 24 На следващо място, като се позовава на член 52, параграф 3 от Хартата, запитващата юрисдикция посочва практиката на Европейския съд по правата на човека (наричан по-нататък „ЕСПЧ“) относно съдебния контрол върху решения, основани на класифицирана информация. ЕСПЧ счита, че е от решаващо значение съдът, който води производството, да има пълен достъп

<sup>5</sup> Вж. решение на Съда от 22 септември 2022 г., *Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság и др.* (C-159/21, ECLI:EU:C:2022:708), точки 50 и 51 и диспозитив.

<sup>6</sup> Пак там, точка 57.

<sup>7</sup> Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, 2013 г., стр. 60).

до класифицираната информация<sup>8</sup>. Според това тълкуване в настоящия случай би било достатъчно класифицираната информация да може да се разглежда само от националния съд, който води производството. Съдът на ЕС обаче подчертава в своята практика, че това не е достатъчно с оглед на член 47, параграф 2 от Хартата<sup>9</sup>. Поради това запитващата юрисдикция счита, че е необходимо да получи от Съда по-точно тълкуване на член 47, параграф 2 от Хартата във връзка с настоящия случай.

*По третия въпрос*

- 25 В съдебно производство, в което страни са жалбоподателят и СНС, националният съд не може, без съгласието на СНС, да разреши на жалбоподателя или на неговия адвокат да се запознае с онези части от преписката, които съдържат класифицирана информация. Тъй като частите от преписката, съдържащи класифицирана информация, се предоставят на съда от СНС, на практика само жалбоподателят има ограничена възможност за запознаване с преписката. Въпреки че член 82, параграф 2 от Административнопроцесуалния кодекс позволява запознаване с онези части от преписката, които са предмет на производство по събиране на доказателства, в националната практика запознаването на съда с преписката, представена от административния орган, не се счита за събиране на доказателства.
- 26 Съгласно член 82, параграфи 2 и 3 от Административнопроцесуалния кодекс запознаването с частите от преписката, които съдържат класифицирана информация, се осъществява при условие че лицето, което се запознава с тях, отговаря на изискванията, посочени в Закон № 215/2004. Следователно на практика жалбоподателят се нуждае от валидно удостоверение за индустриална сигурност, а неговият адвокат — от разрешение за достъп или съгласие от компетентния орган в съответствие със Закон № 215/2004.
- 27 В случай че не приложи описаните във втория въпрос национално право и практика по настоящото дело, запитващата юрисдикция не е сигурна как и в каква степен да трябва гарантира, че жалбоподателят ще може да се запознае с класифицираната информация. Във връзка с това съдът иска да установи дали от член 47, параграф 2 от Хартата може да се изведе пряко конкретна процедура или задължение на националния съд в това отношение. В практиката си Съдът вече е имал възможност да подчертае, че съдът е длъжен да предостави на страната в производството достъп до конкретната информация, която е получил от административния орган, а не до цялата

<sup>8</sup> Решение на ЕСПЧ по делото Regner с/у Чешката република от 19 септември 2017 г. (жалба № 35289/11, ECLI:CE:ECHR:2015:1126JUD003528911).

<sup>9</sup> Решение от 16 май 2017 г., Berlioz Investment Fund (C-682/15, ECLI:EU:C:2017:373), точка 100, или решение от 13 септември 2018 г., UBS Europe и др. (C-358/16, ECLI:EU:C:2018:715), точка 70.

преписка, в която се съдържа тази информация<sup>10</sup>. Предвид неяснотите, свързани с Решение 2013/488, довели до поставянето на първия и втория въпрос, запитващата юрисдикция счита, че е важно Съдът да направи тълкуване на член 47, параграф 2 от Хартата и по отношение на въпроса за класифицираната информация, уреден с това решение.

*По четвъртия преюдициален въпрос*

- 28 Отнемането на удостоверение за сигурност на структура по смисъла на Решение 2013/488 е само пряка последица от отнемането на удостоверение за индустриална сигурност въз основа на националното законодателство.
- 29 Сравнението на предпоставките за индустриална сигурност съгласно националното законодателство и съгласно Решение 2013/488 обаче показва, че те не са идентични, като в националното законодателство рискът за сигурността се разбира по-широко. Всъщност съгласно точка 9 от приложение V към Решение 2013/488 рискът за сигурността е включен само в буква б) във връзка със „собствеността, контрола или потенциала за странично влияние“. Закон № 215/2004 признава като риск за сигурността в хипотеза на стопански субект както действие, насочено срещу интересите на Словашката република в определени области (отбрана, сигурност, международни отношения), така и определена външна, търговска или имуществена връзка, която може да навреди на интересите на Словашката република. В приложение V към Решение 2013/488 не се посочват такива рискове. Съгласно член 11, параграф 5 от Решение 2013/488 националният орган по сигурността действа в съответствие с националното законодателство, което може да урежда по-широко критериите за признаване на риск за сигурността. Според запитващата юрисдикция по настоящото дело обжалваното решение на комисията, както и оспорваното решение на СНС се основават на рискове за сигурността, уредени единствено в Закон № 215/2004.
- 30 Като се има предвид, че разпоредбите на Хартата се отнасят за държавите членки само когато те прилагат правото на Съюза, запитващата юрисдикция се съмнява дали настоящият случай е такъв.
- 31 Ако член 47 от Хартата предполага право (евентуално задължение) да се предостави на жалбоподателя или на неговия адвокат достъп до съответната класифицирана информация, ще трябва да се определи дали това се отнася и за класифицирана информация, свързана с риска за сигурността по смисъла на националната правна уредба, но не и по смисъла на Решение 2013/488. Така например класифицираната информация за действията на

<sup>10</sup> Решение от 16 май 2017 г., Berlioz Investment Fund (C-682/15, ECLI:EU:C:2017:373), точка 100, или решение от 13 септември 2018 г., UBS Europe и др. (C-358/16, ECLI:EU:C:2018:715), точка 70.

жалбоподателя, насочени срещу интересите на Словашката република съгласно член 49, параграф 2, буква а) от Закон № 215/2004, не е от значение за произнасянето с оглед на критериите в точка 9 от приложение V към Решение 2013/488. В такъв случай запитващата юрисдикция счита, че член 51, параграф 2 от Хартата може да се тълкува в смисъл, че не допуска национален съд, който предприема действия във връзка с такава класифицирана информация, да се позовава пряко на член 47 от Хартата и да не прилага националното право.

- 32 От друга страна обаче, както СНС, така и ответната комисия решават да отменят (отнемат) удостоверение за сигурност на структура по смисъла на член 11 от Решение 2013/488 и приложение V към това решение само поради факта, че едновременно с това отменят (отнемат) удостоверение за индустриална сигурност по член 50 от Закон № 215/2004. Макар че това удостоверение е отнето единствено поради риск за сигурността, който не е изрично посочен в точка 9 от приложение V към Решение 2013/488, запитващата юрисдикция все пак счита, че изискванията на член 47 от Хартата могат да се тълкуват в смисъл, че са напълно приложими и към всяка класифицирана информация, която е била от значение за отмяната (отнемането) на удостоверението за сигурност на структура, независимо дали е свързана с обстоятелствата, посочени в точка 9 от приложение V към Решение 2013/488.